

Того вечора в бабусі Віктор із головою пірнув в іграшковий каталог. Який же зосереджений вигляд він мав! Щось там завзято гортав, вирізав, клеїв, розмальовував... Мав-бо надважливу справу — писав листа самому Пер-Ноелю!

— Готово! — зненацька вигукнув хлопчик, гордо піднісши папірець перед собою.

— Даси й мені почитати? — усміхнено запитала О'Ма.

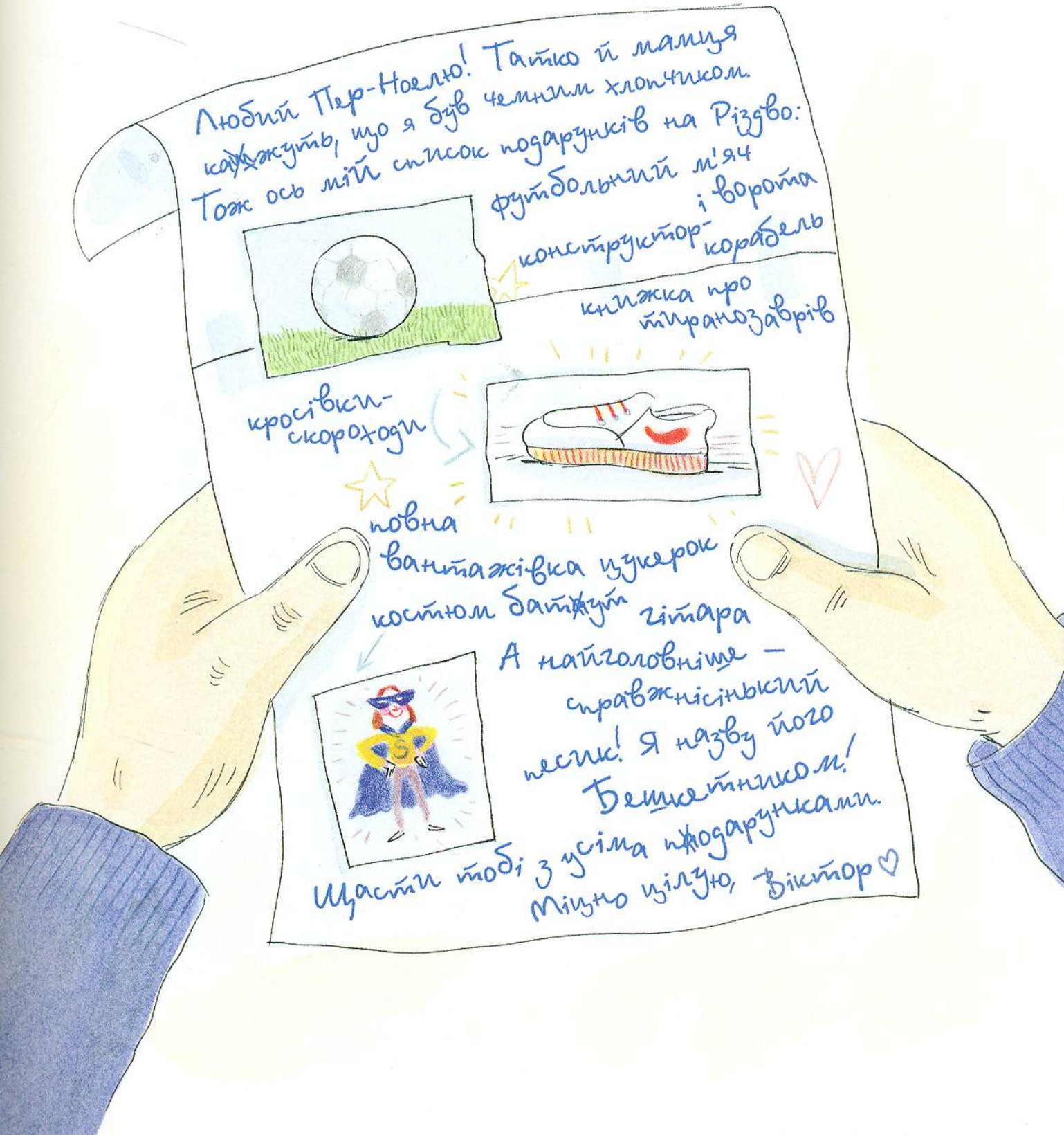
Любий Пер-Ноелю! Татко й мамця
кажуть, що я був чемним хлопчиком.
Тож ось мій список подарунків на Різдво:
футбольний м'яч
конструктор- і ворота
корабель
книжка про
тиранозаврів
кросівки-
скороходи
повна
вантажівка цукерок
костюм батут
гітара
А найголовніше —
справжнісінький
песик! Я назву його
Бешкетником!
Щасти тобі з усіма подарунками.
Міцно цілую, Віктор ♡

О'Мі зроду-віку не доводилося бачити такого довгого листа.

— Ти ж вписав сюди ті подарунки, що збираєшся дарувати близьким?

— Бабуню, я ж не Пер-Ноель! — залився реготом Віктор.

— Але ж це не заважає й тобі зробити комусь подарунок, — лагідно зауважила О'Ма. — На Різдво приємно не лише отримувати, а й самому дарувати. У цьому, зрештою, і криється справжнє різдвяне диво.

Малий тільки похитав головою:

— Е-е ні, дітлахи нічого не дарують, бо не мають грошей!

— Ой, онучку, гроші тут ні до чого, — відповіла О'Ма. — Поглянь-но на мене: я неймовірно тішуся, коли ти приносиш мені гарний малюнок. Адже ти згадав про мене й намагався вгадати, що саме принесе мені втіху, — ось що найважливіше.

Бабуся простягнула Вікторові чистенький аркуш:
— Ану подумай гарненько, кому б ти міг зробити подарунок?
— Полю! Моєму найліпшому другові.

